

[Korsgaard.]

en Gang arbejder, paa speciel Maade maa hjælpe med til at skaffe Statskassen de Midler; som den behøver.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne talte om, at den Lempelse, som de Handelsrejsende havde faaet i den bestaaende Lov, kunde jo være meget god, hvad Provinsen angik, men den havde ingen Interesse, hvad København angik. Ogsaa dette viser, at det ærede Medlem ikke har tænkt videre dybt over Problemet, for jeg tror nok at turde paastaa, at Handelsrejsende, der, om jeg saa maa sige arbejder i København, bor ikke udenfor København, medens det derimod ifølge Sagens Natur er ganske overordentlig sandsynligt, at en Mængde Handelsrejsende, som arbejder i Provinsen, bor i København. Det er ganske givet, at man ikke kan have sit Erhverv som Rejsende ved alene at have med en enkelt Provinsby at gøre, men at man saa afgjort, om end Navnet saa bliver et andet, alene kan have sit Arbejdsmarked som Agent i København. Paastanden om, at den Mand, der arbejder paa Østerbro og Vesterbro, ikke kan faa den Lempelse, som den nuværende Lov tilsiger almindelige Handelsrejsende, der rejser i Provinsen, er altsaa et Bevis for en underlig Tankegang.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at det allernødvendigste Forbrug rammes uden Hensyn til Lokale. I det hele taget skal man naturligvis faa det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at det er de smaa, som bærer denne Skat. Hvor har det urimelig lidt med Sandheden at gøre! Det ligger dog i Sagens Natur, at da Skatten er en procentvis Skat, bliver det dem, der nyder det meget, der kommer til at betale det meget ogsaa i Skat. Men det ærede Medlem udtalte sig altsaa om Lokalerne og sagde, at der skulde betales Skat uden Hensyn til dem og lige meget for saa vidt. Det skal der jo ikke, hvis Varen er i forskellig Pris i de forskellige Lokaler, men der synes jeg rigtignok, der kommer en Mærkelighed i hele vort Restaurationsvæsen, at Lokalernes Udstyr kan være ganske overordentlig forskelligt, men Priserne, saa vidt som jeg kender dem, er dog nogenlunde ens uden Hensyn til Lokalernes Udstyr. Jeg synes, der i højere Grad kunde være Grund til at filosofere over, om dette er rimeligt eller ikke.

Som allerede nævnt af saavel den højtærede Finansminister som Partiet Venstres Ordfører har Socialdemokratiet, da det havde Ansvaret — det har det jo ikke i Øjeblikket —, taget Stilling til Sagen og paa

det daværende Tidspunkt erkendt, at Statens Finanser ikke taalte den Nedgang i Indtægterne, som maatte blive en Følge af at afskaffe Skatten. Jeg kan ikke se, at Statens finansielle Stilling er saa fortrinlig, at der nu er Mulighed for at afskaffe den.

Jeg maa naturligvis principielt ønske denne Skat ligesom enhver anden Skat fjernet, men da vi nu en Gang skal have Skatter, bliver Spørgsmaalet da først og fremmest: Er denne Skat af den Art, at man skal tilstræbe først og fremmest at faa den afskaffet? Jeg forstod paa den højtærede Finansminister, at naar der er Tale om indirekte Skatter, anser han denne for at være den, der først bør falde. Det kan der maaske være noget, der taler for. Jeg synes ogsaa, der kunde være en hel Del, der kunde tale for at faa andre Skatter ned paa Linie med den Skat, der her ligger for; men i hvert Fald vil jeg mene, at har man Valget imellem at bevare denne Skat eller eventuelt at faa den direkte Beskatning nedsat, er det mere ønskeligt at faa de direkte Skatter nedsat, end det er at faa den her behandlede Skat nedsat.

Men i eet har det ærede Medlem Hr. Stauning Ret: Da Finanserne i Øjeblikket ikke kan taale nogen Nedsættelse overhovedet, er der for saa vidt ingen Interesse i hele Sagen. Jeg vil ogsaa tro, at det ærede Medlem Hr. Stauning har været fuldkommen klar over, at nogen Realitet kunde han paa ingen Maade vente sig ud af Sagen, og jeg kan da alene med den Baggrund, at Staten ikke kan undvære de Penge, hvorom der er Tale, ikke anbefale at tiltræde Lovforslaget.

Dahlgaard: Jeg finder ikke Anledning til ved denne Lejlighed at komme ind paa en indgaaende Behandling af alle Detaillerne vedrørende den nuværende Restaurationskat. Da denne Beskatning i sin Tid blev gennemført, havde jeg Lejlighed til at give en indgaaende Begrundelse af, hvorfor det radikale Venstre ikke kunde stemme for denne Skat. Jeg ønsker blot i Dag at pointere, at der ikke er Tvivl om, at man, efter at denne Skat nu har virket i ca. 7 Aar, kan fastslaa, at al Tale om, at de 14 Mill. Kr., der kommer ind ved denne Skat, er en Luksusbeskatning, er ganske ved Siden af. Denne Beskatning er i det store og hele en Beskatning af et jævnt Forbrug, som for den allerstørste Dels Vedkommende er nødvendigt.

Jeg beklager, at den ærede Ordfører for Venstre kan fremsætte en saa naiv Betragtning som den, at den største Del af denne Skat skulde komme ind ved en